

[Statsministeren]

Nu tror jeg egentlig, vi har overstået det værste. Vi har haft en debat i dag, hvor der jo har været en hel del dunk i hinandens hoveder og fægtning med tal, og er det ikke dejligt, nu har vi overstået det? Det er forbi, nu kan vi tage fat på det reelle arbejde efter denne store debat. Det skal naturligvis foregå i forhandlinger mellem partierne og regeringen, hos mange af ministrene og på mange forskellige måder. Det håber jeg alle vil gå til med god vilje, så vi i løbet af efteråret kan konstatere, at dette Folketing magtede sin opgave: at tilrettelægge de supplementter til den økonomiske politik, som kan føre til, at vi får den vækst og den beskæftigelsesfremgang, landet har brug for.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Jeg vil gerne takke for statsministerens svar på mit indlæg og sige, at vi har åbenbart alle sammen et billede af, at vi er nogle af dem, der investerer mest i uddannelse. Det tror statsministeren åbenbart også på, men det holder ikke. Jeg vil gerne gøre statsministeren opmærksom på, at EF-Kommissionen altså sætter Danmark på en femteplads med hensyn til investeringer i uddannelsesområdet. Det er ikke kun en enkelt undersøgelse, jeg refererer til. I sommer var Folketingets Uddannelsesudvalg på besøg hos Kommissionen i Bruxelles, og dér fik vi også dokumenteret sort på hvidt, at vi siden 1970'erne har sat vores ledende uddannelses- og forskningsinvesteringsindsats over styr. Både Tyskland, Frankrig og ikke mindst Japan har overhalet os markant.

Af hvidbogen – regeringens egen hvidbog – som jo peger på, at det, der er brug for nu, er en massiv uddannelsesindsats og -investering, kan man jo se, at det bliver dokumenteret. Andre undersøgelser viser, at siden 1988 er 65 pct. af de arbejdsløse uden uddannelse overhovedet.

Det er derfor, Socialdemokratiet siger: Lad os nu få fri adgang kombineret med en efteruddannelsesreform, en uddannelsesmæssig indsats for de voksne på arbejdsmarkedet. Jeg fik desværre ikke noget svar på, hvad der er De Konservatives og Venstres egentlige bud på dette område, og det vil jeg fortsat efterlyse. Hvis jeg ikke får noget svar, kan det være, fordi man ikke har nogen reelle bud i disse sager.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Vi går til anden omgang.

Svend Auken (S):

Jeg synes faktisk, at det er en udmærket debat, vi har haft her i dag, og det er også mit indtryk, at man fra partiernes side har prøvet at give sine bedste bud på, hvad der kan gøres for at afhjælpe vores samfunds største problem, nemlig den høje arbejdsløshed.

Statsministeren sagde: Nu har vi overstået det her med at dunke hinanden lidt oven i hovedet med nogle tal og nogle beregninger, og lad os nu komme i gang med arbejdet.

Jeg er for så vidt enig i, at det, det drejer sig om nu, er den konkrete handling, og den første prøve på det er naturligvis forhandlingen omkring finansloven. Det forslag til finanslov, der er lagt frem, indebærer jo, at arbejdsløsheden vokser, og der er nok at tage fat på for at rette op på den misere, så vores finanslov i hvert fald ikke trækker i den gale retning.

Men på en anden måde er jeg ikke enig med statsministeren, og det er, når han ligesom antyder, at det jo sådan nærmest er teater, når vi diskuterer arbejdsløshed, og det sådan mere er gallerispil, for i virkeligheden vil vi jo det samme. Jeg tror faktisk, at vi, når det drejer sig om synet på, hvilken politik der skal til for at skabe en højere beskæftigelsesgrad, står over for et af de store skel i dansk politik. Der er mange andre områder, hvor vi er enige, også i den økonomiske politik, når det drejer sig om konkurrenceevne, lavinflation osv., dér er vi enige og har jo hver især ydet vores bidrag til det, men når det drejer sig om at prioritere kampen mod arbejdsløsheden højest, så er der stor forskel.

Jeg tror, at det inden for de rammer, vi har i øjeblikket, er muligt at få en langt højere beskæftigelsesgrad. I den dagsorden, som hr. Nystrup Rasmussen og hr. Holger K. Nielsen har foreslået her i dag, er der jo angivet en lang række ting, man kan gøre, som umiddelbart betyder en laveré arbejdsløshed, med hensyn til uddannelse, med hensyn til forskning og erhvervsudvikling, med hensyn til spørgsmålet om en bedre service i kommunerne over for de ældre og over for børnene, med hensyn til fremrykning af offentlige investeringer, med hensyn til en tilskyndelse til nybyggeri og byfornyelse. Alle de ting kan gøres, hvis man vil, og så går arbejdsløsheden ned.